

Dersu Uzala (El cazador)

Direcció: Akira Kurosawa

Festival de cinema asiàtic

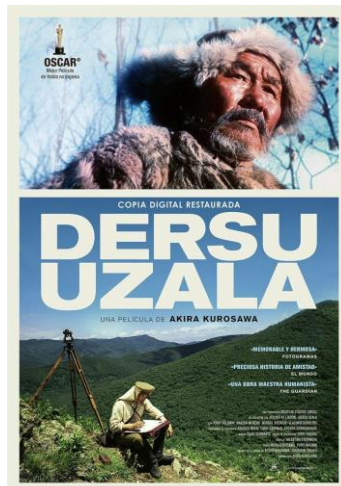
Països: Unió Soviètica i Japó (1975) (restaurada 2020)

Fitxa tècnica

Guió Akira Kurosawa, Yuri Nagibin (llibre: Vladimir Arseniev) **Fotografia** Nakai, Yuri Gantoman, FAsakazu yodor Dobronravov **Música** Isaac Schwartz **Interpretació** Maksim Munzuk, Yuriy Solomin, Svetlana Danilchenko, Vladimir Kremena, Dmitriy Korshikov, Suymenkul Chokmorov **Durada** 141 min **Gènere** Aventures, drama **Llengües** Rus i xinès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

El capità Vladimir Arseniev i el seu destacament han de fer unes prospeccions geològiques als boscos de la taigà siberiana. La immensitat del territori i la duresa del clima fan que s'extraviï. Condemnat a vagar per una terra salvatge, en Vladimir coneix Dersu Uzala, un caçador nòmada que coneix el territori com el palmell de la mà i sap com afrontar les inclemències del temps. En Dersu ensenyarà a en Vladimir a respectar la natura i a conviure-hi en plena harmonia, una lliçó que difícilment oblidarà la resta de la seva vida. (FilmAffinity)

Crítica

Oda a la mare naturalesa

Amb *Dersu Uzala* el director japonès Akira Kurosawa ens va oferir una meravellosa oda a la mare naturalesa capaç d'emocionar el més rocós espectador. La història se centra en les experiències viscudes per un vell caçador mongol i un jove militar rus, emmarcats en la immensa taigà siberiana, amb la seva calma serena i els seus esporàdics esclats de fúria. Aquí, la mare naturalesa i l'art cinematogràfic es van reunir en una obra mestra protagonitzada per dos personatges benaurats, on només al final es mostra l'altra cara, la més brutal i menyspreable de l'home. De vegades, si compares la crueltat de l'ésser humà amb la de les bèsties, és insultar-les.

En certa manera resulta sorprenent que un cineasta tan dotat per plasmar els espais oberts, els horitzons lliures, il·limitats, fos capaç de registrar també de manera tan profunda la veritat íntima dels personatges. Un lirisme serè i l'estil sobri són les armes poètiques d'Akira Kurosawa en aquest film puríssim, que conté la noblesa d'una pena dominada. I, com sempre, *Dersu Uzala* gira al voltant d'un diàleg entre el que és sublim i el que és brutal, entre l'amor i el desamor, entre l'èxtasi i el crim. Per això la seva formidable energia transmissora, amb les seves imatges vives com el foc, capaces de suplir els buits deficitaris de la vida.

Anton Merikaetxebarria – elcorreo.com